

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 141

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 iulie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
243.	— Decret privind eliberarea din funcție a unor magistrați.....	1-2	Decizia nr. 62 din 21 mai 1996 11
244.	— Decret privind numirea în funcție a unor magistrați.....	2-8	Decizia nr. 26 din 7 martie 1996 12-13
245.	— Decret privind revocarea din funcție a unor judecători financiari	9	Decizia nr. 37 din 3 aprilie 1996..... 13-14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1 din 9 ianuarie 1996	9-10	Decizia nr. 51 din 30 aprilie 1996.....	15-16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unor magistrați

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 73 lit. b) și al art. 76 lit. a) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se eliberează din funcție, la cerere, magistrații menționați în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iulie 1996.
Nr. 243.

ANEXĂ

1. Feneşar Codruța Corina – judecător la Tribunalul Alba
2. Boroș Elena – procuror la Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție
3. Ion Gongea Pătru – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova
4. Hahui Aurelian – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța
5. Vișteanu Nicolae – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța
6. Mona Mihaela – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman
7. Mihalache Cecilia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind numirea în funcție a unor magistrați**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 73 lit. a) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător și de procuror magistrații menționați în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iulie 1996.
Nr. 244.

*ANEXĂ***A. JUDECĂTORI****Tribunalul Sibiu**

1. Borza Gheorghe.

Curtea de Apel Brașov

1. Bartok Iuliu
2. Braun Elisabeta
3. Mihăilă Voicu.

Curtea de Apel București

1. Zamfirescu Teodor.

Judecătoria Sectorului 1

1. Fletcher Daniela.

Tribunalul Giurgiu

1. Ghenciu Petria.

Judecătoria Giurgiu

1. Cornea Monica
2. Ghiță Oița
3. Mîrlogeanu Mariana
4. Neacșu Mariana-Magdalena
5. Popescu Gheorghita
6. Tropcea Mihaela-Carmen.

Judecătoria Bolintin-Vale

1. Hirșman Lydia
2. Tecoi Gheorghe.

Tribunalul Ialomița

1. Sârbu Mariana.

Judecătoria Slobozia

1. Alecu Daniela
2. Ciobanu Gheorghe
3. Ciurea Georgel
4. Dumitru Mihaela-Simona

5. Duță Camelia-Tatiana
6. Ionescu Traian
7. Păun Mariana
8. Petre Magdalena
9. Sima Elena
10. Vlăsceanu Iuliana
11. Voicu Ionica.

Judecătoria Urziceni

1. Buzatu Petre
2. Coman Elena-Minerva
3. Constantin-Marino Marin
4. Dumitrache Elena
5. Miha Maria
6. Ojog Elena
7. Vișan Apostol.

Judecătoria Fetești

1. Iacob Gheorghe
2. Miron Doina
3. Tudose Cornelia.

Tribunalul Constanța

1. Răcariu Vasile.

Tribunalul Doj

1. Maria Corneliu
2. Ungureanu Haralambie.

Tribunalul Galați

1. Burlacu Aurel
2. Cârcoț Constantin
3. Ghena-Ionescu-Mocanu Mariana
4. Ioan Anica
5. Miron Rodica
6. Mortu Eugen
7. Pungoci Anca
8. Romila Elena.

Judecătoria Galați

1. Arhip Rodica
2. Baci Valentina-Gabriela
3. Ciulei Alexandru
4. Cucuș Anișoara
5. Filip Angela
6. Munteanu Luminița
7. Plugaru Emilia
8. Popa George
9. Speianu Ioan.

Judecătoria Tecuci

1. Baltag Vasile
2. Borza Dediu Emil
3. Mancea Steliana
4. Manea Gina
5. Mocanu Mielu
6. Tuchiluş Niculina.

Tribunalul Brăila

1. Susanu Vasile
2. Surdu Mihăilă
3. Trofimescu Mariana
4. Turcu Erzsebet
5. Vintilă Anișoara.

Judecătoria Brăila

1. Brânză Lucica
2. Bucălău Mariana
3. Ciocîrlan Păunița
4. Grigoraș Mircea Basarab
5. Mârza Mița
6. Moise Anica
7. Olaru Genoveva
8. Tătaru Marin
9. Tudose Niculina
10. Țurlică Valerica
11. Vank Adrian-Victor
12. Vasile Dorina
13. Vicol Daniela.

Judecătoria Făurei

1. Broască Emil
2. Budescu Aurica
3. Buzea Licuța
4. Crețu Marcel
5. Cucu Gheorghe
6. Domnițeanu Adrian
7. Nichita Vasilica.

Judecătoria Însurăței

1. Ionescu Petru
2. Macarenco Ovidiu.

Tribunalul Vrancea

1. Burlacu Constantina
2. Constantin Ioan
3. Dobrin Valerica
4. Hărăbor Dorel
5. Manole Victoria
6. Mărmureanu Emilia
7. Stoian Mihai
8. Stoica Florin-Mihai.

Judecătoria Focșani

1. Bălan Săndina-Mariana
2. Bordea Aneta
3. Ceaunică Luminița
4. Copaci Adriana
5. Culiță Vasile
6. Dinu-Murguleț Aurel
7. Hărăbor Lenuța
8. Împăratu Ion
9. Marcu Măndica
10. Neagu Rodica
11. Popescu Eliza
12. Spănu Marin
13. Tănase Costică
14. Timofte Florentina
15. Vraciu Nicolae

Judecătoria Panciu

1. Duță Luminița
2. Ilie Costică
3. Mihalache Frăsina
4. Pintilie Dorina
5. Stoiciu Niculina
6. Stratulat Vergile
7. Topor Anișoara.

Judecătoria Adjud

1. Antohi Eligia
2. Chiriac Veronica
3. Ifrim Carmen.

Tribunalul Iași

1. Ghideanu Anca
2. Ocrainschi Daniela
3. Olariu Viorel.

Judecătoria Iași

1. Andronic Adriana-Elena
2. Buliga Tatiana
3. Cenușă Maria
4. Colomei Cătălina-Elena
5. Crauciuc-Bujor Gheorghe
6. Georgescu Aurica
7. Grabovschi Gheorghe
8. Grosu Maria
9. Huțanu Violeta-Elena
10. Iovu Daniela
11. Lazăr Nicoleta
12. Mateescu Aurelia
13. Nesvadba Maria-Ramayana
14. Palihovici Liliana
15. Pavelescu Georgeta
16. Păiuși Sonica
17. Platon Diana
18. Politic Gabriela
19. Protea Georgeta
20. Samoil Maria
21. Scripcariu Gabriela
22. Stoinel Adriana-Carmen
23. Ștefăroi Nicoleta
24. Tudurache Dan Constantin
25. Văleanu Petronela-Cristina
26. Zabolotnâi Jenica

Judecătoria Pașcani

1. Alecsoaie Elena-Luissă
2. Anton Dan
3. Archir Dionisie
4. Cosinschi Viorica
5. Enache Eugen
6. Goșler Lucia
7. Onu Elena
8. Sima Cristina
9. Sitaru Milica
10. Ștefănescu Georgeta
11. Victoria Filip.

Judecătoria Răducăneni

1. Farcaș Benoni
2. Vasiliu-Cravelos Rica.

Tribunalul Vaslui

1. Bocan Ioan
2. Gălescu Nina
3. Nistor Valentin.

Judecătoria Vaslui

1. Bulgaru Constantin
2. Bulgaru Mihaela

3. Ciubotariu Petru
4. Gergely Niculina
5. Lungu Ștefan
6. Petcu Georgeta.

Judecătoria Bârlad

1. Aionițoaie Veronel
2. Bădescu Elena
3. Chiosa Liviu
4. Cozmâncă Pavel
5. Curea Maria
6. Dragomir Ioana
7. Fîntînă Puiu
8. Isac Rădița
9. Juglan Daniela-Elena
10. Mihai Secuianu Viorica
11. Păvăluță Irena-Consuela
12. Teletin Iuliana.

Judecătoria Huși

1. Adam Corina
2. Alexandru Adina
3. Blesneag Iulia
4. Tolontan Corneliu.

Tribunalul Militar Iași

1. Locotenent magistrat Pârnu Liviu Narcis.

Tribunalul Suceava

1. Arcu Constantin
2. Brumă Iuliana-Doina.

Judecătoria Suceava

1. Călugăreanu Mihai
2. Frunză Sanda
3. Ilaș Georgeta
4. Ilie Valeriana
5. Pleșca Cristina
6. Rusu Maria
7. Seserman Aurica
8. Turcu Daniela.

Judecătoria Câmpulung Moldovenesc

1. Bălan Elena
2. Bedrule Gheorghe
3. Boca Mircea
4. Foça Emilian
5. Hanzer Paraschiva-Luminița
6. Mandici Olga
7. Mercheș Doina
8. Mihoc Maria
9. Morariu Adriana
10. Petrea Ioan
11. Simionescu Elena.

Judecătoria Rădăuți

1. Bărbuță Bogdan Ilarion Costică
2. Bulancia Ana
3. Buzdugă Octavian
4. Calance Viorel
5. Cerni-Mateiciuc Maria
6. Irimescu Alexandrina
7. Mihai Neagu

8. Pipirigeanu Rachila
9. Prandea Daniela-Mariana
10. Tăriță Constantin.

Judecătoria Fălticeni

1. Caba Marin
2. Dăscălescu Cecilia
3. Teodorescu Mariana.

Tribunalul Botoșani

1. Cojocariu Valentin
2. Dascălu Dorina
3. Musteață Dorica
4. Smochină David
5. Toporăscu Lilioara.

Judecătoria Botoșani

1. Amos Mihaela
2. Aniculăesei Cristina
3. Burlacu Georgică
4. Ciobanu Filotia
5. Corjăuțanu Silvia
6. Cotoc Doina-Elena
7. Dicoiu Aurel-Liviu
8. Froicu Irina
9. Ghercă Mihai
10. Gontariu Constantin
11. Lăzăruc Luminița-Florica
12. Marin Eugen
13. Pruteanu Lică
14. Răcnea Mihaela.

Judecătoria Dorohoi

1. Abdulbaki Elena-Carmen
2. Hlihor Filoteia
3. Murărașu Ioan
4. Nistor Ioan
5. Pungă Titus.

Curtea de Apel Ploiești

1. Predescu Camelia.

Tribunalul Prahova

1. Diaconu Gabriela
2. Gheorghe Dumitru
3. Preda-Popescu Florentina
4. Ștefan Constanța
5. Urlețeanu Alexandrina.

Judecătoria Ploiești

1. Barbu Mariana
2. Botezatu Otilia
3. Brotac Paula-Cristina
4. Fieraru Ștefan
5. Gherasim Elisabeta
6. Grozescu Veronica
7. Ion Eugenia
8. Iordan Monica
9. Marin Viorel
10. Mihalka Vera-Andrea
11. Nonea Ioana
12. Pană Constanța
13. Podea Petre-Adrian

14. Pohoăț Maria
15. Prepeliță Gabriela-Sorina
16. Roman Marian
17. Sorescu Magdalena
18. Staicu Elena
19. Stelian Ion
20. Tănăsescu Gabriel
21. Tănăsică Elena.

Judecătoria Câmpina

1. Alionte Mariana
2. Buzoianu Petruța-Simona
3. Cartianu Grigore
4. Cernica Maria
5. Dănescu Constantin
6. Dulamă Eleonora
7. Graure Petrosina-Mădălina
8. Logojan Traian
9. Marinescu Matilda-Lorelia
10. Neculae Aurelian
11. Negoiașă Virginia
12. Petre Mariana
13. Radu Dinu
14. Toader Liviu
15. Vețeleanu Șerban-Ștefan
16. Werbic Ludovic.

Judecătoria Vălenii de Munte

1. Cristescu Mihai
2. Gulea Constantin
3. Iacob Elena
4. Mălăescu Vasile
5. Neagu Elena
6. Stoicescu Vasile
7. Voinea Traian.

Judecătoria Mizil

1. Călin Nineta
2. Crețu Alexandru
3. Minculeț Alexandru.

Tribunalul Buzău

1. Apostu Georgeta
2. Irimia Mădălina
3. Nițulescu George Valentin
4. Pușcă Aurel
5. Rovența Elena
6. Scornici Vicențiu.

Judecătoria Buzău

1. Bratu Vasile
2. Cristian Valeriu
3. Drăghia Ana-Elena
4. Duboșaru Rodica
5. Ghiuru Ioana
6. Mușețescu Filofteia
7. Oprea Maria
8. Răducan Ion
9. Stan Gabriela
10. Stanciu Gheorghe
11. Vișan Gheorghe.

Judecătoria Râmnicu Sărat

1. Bogdan Mariana
2. Dincă Ionel
3. Donea Mioara
4. Fâșie Ștefana
5. Horhocea Georgeta
6. Nicolae Nicolae
7. Stănescu Mihail-Gabriel
8. Șercăianu Maria.

Judecătoria Pătârlagele

1. Bălan Constantin
2. Toader Neculae.

Judecătoria Pogoanele

1. Androne Carmen
2. Bădulescu Marian
3. Frigea Rodica-Larisa
4. Grecu Nicolae
5. Păun Valeria-Ilinca
6. Pușcă Eugenia.

Tribunalul Dâmbovița

1. Anton Georgeta
2. Chira Ion
3. Miloșoiu Ion
4. Popescu Elisabeta
5. Tănase Nicolae Virgiliu
6. Vasile Elena.

Judecătoria Târgoviște

1. Anghelescu Felicia
2. Bălașa Gabriel
3. Chira Nicoleta
4. Cristache Irina-Camelia
5. Haralambie Mirela
6. Ilie Elena
7. Lunescu Liliana
8. Marcu Doina-Lenuța
9. Marcu Victor
10. Niculescu Cristina
11. Oprea Gheorghe
12. Precupețu Elena
13. Spătaru Gabriela
14. Stănescu Carmen-Irinel
15. Stoica Ion
16. Stoica Luminița
17. Stoican Anastasia
18. Șerbu Constanța-Liliana
19. Zecheru Tamara-Mihaela.

Judecătoria Găești

1. Bivolaru Margareta
2. Ciocoiu Gheorghe
3. Constantin Ion
4. Dinu Marius
5. Dobrică Cristea Constantin
6. Popescu Mihaela.

Judecătoria Pucioasa

1. Bârligeanu Gheorghe
2. Mastacan Irina
3. Sinescu Gabriela.

Judecătoria Moreni

1. Mănescu Viorel
2. Tudor Liviu.

Tribunalul Timiș

1. Decean Mihail.

B. PROCURORI**Parchetul General
de pe lângă Curtea Supremă de Justiție**

1. Ene Dumitru
2. Marinescu Sorin
3. Părăușanu Gheorghe
4. Popescu Constantin
5. Stoenescu Valter
6. Stănescu Pompiliu-Marcel.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Săliște

1. Sas Adrian Ioan.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Hunedoara

1. Cuza Ștefan.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu

1. Boboc Finița
2. Nan Soare.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Giurgiu

1. Apostu Adrian
2. Cărămizaru Manuela Carmen
3. Cojocaru Viorel
4. Lupu Valentin Cornel.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Bolintin-Vale

1. Madin Ion
2. Tecoi Eugenia.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Slobozia

1. Alexe Nicolae
2. Hristescu Cristian
3. Râșnoveanu Ioan.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni

1. Balcan Constantin
2. David Constantin
3. Guli Sterian
4. Ojog Octavian Virgiliu.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Fetești

1. Anton Eugen
2. Catrinoiu Costel
3. Lungu Nela.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Mangalia

1. Dragostin Vasile.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Galați

1. Jinga Nicolae Adrian Nicu
2. Poneci Ion
3. Vasilache Ștefan.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați

1. Bamboi Nuța-Cezarina
2. Chirilă Niculaie
3. Cojocaru Dorina
4. Dănăilă Didina
5. Lenghel Gabriela
6. Mazare Mircea
7. Petrea Constantin.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Tecuci

1. Jalbă Neculai
2. Iliescu Radu-Ștefan
3. Marcu Marin
4. Moroșan Dumitru-Constantin
5. Popa Gabriela
6. Scutaru Trandafir
7. Stegărescu Nicu.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor

1. Hristache Valentin.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila

1. Chiru Marius
2. Constanda Liliana-Magdalena
3. Ionescu Mircea
4. Lavric Paula
5. Prefac Penelope-Grațîela
6. Radu Daniel-Mihai
7. Toma Rădița
8. Valea Laurențiu-Dănuț.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Făurei

1. Burlacu Radu
2. Ciuciumiș Georgica
3. Staicu Gabriel.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Focșani

1. Glonț Mihail
2. Ioniță Nicolae
3. Manea Tamara
4. Neamțu Valerian
5. Peicu Daniela
6. Rusu Constantin
7. Țigănuș Liviu-Iulian.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu

1. Ciolan Costică
2. Ifrim Marinel
3. Sava Sorin
4. Soare Tamara.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Adjud

1. Adam Ion
2. Homocean Lucian
3. Voinea Gheorghe.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași

1. Borș Mircea
2. Covalciuc Mihai
3. Crășmaru Constantin
4. Feraru Gheorghe
5. Luca Bogdan-Constantin

6. Marian Ioan
7. Morariu Pavel
8. Pavel Vlad
9. Ștefan Monica Purselia
10. Urziceanu Renata-Roxana.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Pașcani

1. Avădanei Vasile
2. Beceru Liviu
3. Buzdugan Ioan
4. Daniș Emma
5. Imbrea Alois
6. Ionescu Ioan
7. Pantazi Codruța
8. Pavel Vasile.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Răducăneni

1. Bejan Doru Gelu
2. Popică Loghin Viorel
3. Purdea Constantin.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Vaslui

1. Galan Vasile-Bruno.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui

1. Bejinariu Elena-Silvia
2. Galan Radu
3. Hîj Toader
4. Iftimi Georgeta
5. Lia Cristina-Elena.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Bârlad

1. Cucuș Gheorghe
2. Curea Neculai
3. Daniș Ionel
4. Dănilă Victor
5. Fântână Rodica
6. Mihai Nicolaie
7. Petrea Stavăr.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Huși

1. Pălie Antonela
2. Pîrlog Gigel.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava

1. Ipate Aurel.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava

1. Busuioc Ovidiu
2. Martin Constantin.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava

1. Arbureanu Liliana
2. Cocîrlă Elisabeta
3. Dîmbu Dumitru
4. Martin Carmen-Gabriela
5. Sofian Gheorghî
6. Surdu Adrian-Marius
7. Vargan Viorica-Lidia.

**Parchetul de pe lângă
Judecătoria Câmpulung Moldovenesc**

1. Boguş Constantin
2. Chifan Silviu
3. Găină Radu
4. Platon Mihai
5. Rusu Gheorghe
6. Stănescu Carmen.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți

1. Cîmpan Mihai
2. Horodincă Gheorghe
3. Onica Ioan
4. Popescu Viorel-Constantin
5. Strugaru Ioan.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni

1. Bolohan Doina.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Botoșani

1. Balanovici Carmen
2. Basarâm Dănuț-Leonard
3. Chiroșcă Mihai
4. Croitoriu Dumitru
5. Dominte Vasile
6. Chriniuc Gheorghe
7. Palaghiu Cornelia
8. Sîngurelu Doina.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Dorohoi

1. Amariei Ioan
2. Burlacu Ioan
3. Ungureanu Titiana.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești

1. Iordache Mona-Marina.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova

1. Gârbea Gheorghe
2. Ghiță Emil Mircea
3. Nica Dinu.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești

1. Boghici Adriana Magdalena
2. Grigorescu Nicoleta-Camelia
3. Tănase Mihaela
4. Toma George Octavian
5. Vlădescu Silvia.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpina

1. Dănescu Petruța
2. Ghibănescu Horia
3. Graure Gheorghe
4. Meiroșu Mihai-Gabriel
5. Muscalu Gheorghe
6. Nicoară Cristina
7. Ștefănescu Constantin-Viorel.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Vălenii de Munte

1. Bărbieru Magdalena
2. Jica Gheorghe
3. Nilă Pușkin.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Mizil

1. Burlacu Mircea
2. Mastragociu Vasile
3. Stanca Valerian.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Buzău

1. Ardei Vasile
2. Cone Cornel
3. Frângulescu Gheorghe
4. Georgescu Cornel
5. Giurgea Gabriela
6. Ilie Gabriela
7. Stan Gheorghe
8. Tudor Mariana-Aurelia.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Râmnicu Sărat

1. Danielescu Dorina
2. Iacob Constantin
3. Lăpuște Rada
4. Marin Nicolae
5. Pîrvan Petre
6. Radu Ion.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Pătărlagele

1. Filip Vasile
2. Matei Stelian
3. Petroșel Nicolae
4. Vasile Gavril.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița

1. Tănase Felicia Eugenia.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște

1. Canache Păcurețu Ion
2. Diaconescu Cătălina Maria
3. Doagă Mihai
4. Dumitrescu Dumitru
5. Luca Valeria
6. Matei Camelia-Georgeta
7. Mihai Adrian
8. Veseliu Anca-Cristina.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Găești

1. Ciobanu Gheorghe
2. Ciobanu Maria
3. Istrate Virgiliu-Marian
4. Micu Ion
5. Popescu Emil
6. Vlaicu Lucreția.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Pucioasa

1. Casandrescu Gheorghe
2. Zegheru Gheorghe Crișan.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind revocarea din funcție a unor judecători financiari

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 107 alin. 4 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi,

având în vedere propunerile Plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se revocă din funcția de judecător financiar:

— doamna Andreev Vera Domnica de la Colegiul jurisdicțional Hunedoara;

— doamna Roibu Ștefania de la Colegiul jurisdicțional Tulcea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 1 iulie 1996.

Nr. 245.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1*)

din 9 ianuarie 1996

Antonie Iorgovan — președinte
Costică Bulai — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată:

Prin Încheierea din 16 octombrie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 11.384/1995, Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, invocată de inculpatul Constantinescu Gheorghe.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile respective sunt contrare prevederilor art. 23 alin. (4) din Constituție, astfel că ele sunt abrogate potrivit prevederilor art. 150 alin. (1) din legea fundamentală, situație în care nu mai există temei legal pentru menținerea arestării sale preventive.

În opinia exprimată instanța consideră că dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, care se referă la „arestarea inculpatului în cursul judecății”, sunt constituționale, fiind în concordanță cu prevederile art. 23 alin. (4) din Constituție. Astfel, instanța, când dispune arestarea preventivă, are totdeauna posibilitatea ca măsura

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 mai 1996, publicată la pag. 11.

respectivă să nu depășească 30 de zile, prin acordarea unor termene de judecată înăuntrul acestei limite de timp, putând menține de fiecare dată măsura arestării. De altfel, instanța apreciază că în cauză nici nu se poate invoca excepția de neconstituționalitate a art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, deoarece în speță se pune problema legalității menținerii arestării preventive dispuse anterior sesizării instanței, reglementată de art. 300 ultimul alineat din Codul de procedură penală care prevede că „în cauzele în care inculpatul este arestat, instanța legal sesizată este, de asemenea, datoare să verifice din oficiu, la prima zi de înfățișare, regularitatea luării și menținerii acestei măsuri“. Examinând și prevederile art. 23 alin. (4) din Constituție, instanța constată că acestea se referă la arestarea, prelungirea arestării, eliberarea arestatului, nu însă și la menținerea arestării preventive, măsură prevăzută în art. 300 ultimul alineat din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate sub aspectul constituționalității, raportate la prevederile Constituției, precum și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1, art. 3 și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate.

În legătură cu excepția invocată, este de menționat că art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 60 din 25 mai 1994, rămasă definitivă prin Decizia nr. 20 din 15 februarie 1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 28 martie 1995, a constatat că dispozițiile art. 149 ultimul alineat din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că durata arestării dispusă de instanță în cursul judecării poate depăși 30 de zile fără a fi necesară prelungirea, în condițiile art. 23 din Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, invocată de inculpatul Constantinescu Gheorghe în Dosarul nr. 11.384/1995 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 9 ianuarie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Antonie Iorgovan

În acest sens, s-a reținut că dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală trebuie interpretate în corelație cu acelea din art. 23 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora durata arestării este de cel mult 30 de zile. Textul din Constituție se referă la arestare, în general, astfel că prevederile sale trebuie respectate ori de câte ori se dispune arestarea unei persoane, măsură ce afectează grav libertatea acesteia, indiferent când se produce, în faza de urmărire penală sau în cursul judecării cauzei. Așa fiind, s-a statuat că la expirarea termenului de 30 de zile instanța are obligația constituțională să verifice, din oficiu, dacă se mai impune menținerea arestării preventive și, în caz afirmativ, să dispună prelungirea acesteia cu încă cel mult 30 de zile. Dacă subsistă motivele arestării după expirarea acestui termen, instanța are posibilitatea, în aceleași condiții prevăzute de art. 23 din Constituție, să prelungească durata arestării, dar de fiecare dată până la cel mult 30 de zile.

Potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Constituție și ale art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor. Totodată, este de menționat că, în conformitate cu prevederile art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept. De aceea o prevedere legală declarată neconstituțională, ca în speță, nu mai poate face obiectul unei noi analize a conformității sale cu Constituția, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995.

Faptul că, în cauza de față, instanța a menținut starea de arest a inculpatului în temeiul art. 300 din Codul de procedură penală, dispusă în faza de urmărire penală, nu are nici o relevanță în ce privește dispozițiile art. 149 alin. 3 din același cod, ce fac obiectul excepției, deoarece menținerea stării de arest este echivalentă, sub aspectul garanțiilor constituționale ale libertății individuale, cu luarea acestei măsuri în cursul judecării.

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 62****din 21 mai 1996**

Ioan Muraru — președinte
 Ioan Deleanu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Constantinescu Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 1 din 9 ianuarie 1996.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 mai 1996, fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 21 mai 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 1 din 9 ianuarie 1996 s-a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, invocată de Constantinescu Gheorghe în Dosarul nr. 11.384/1995 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Pentru a pronunța această soluție s-a reținut că prin Decizia nr. 60 din 25 mai 1994, rămasă definitivă prin Decizia nr. 20 din 15 februarie 1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 28 martie 1995,

Pentru considerentele expuse, văzând și prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Constantinescu Gheorghe împotriva Deciziei nr. 1 din 9 ianuarie 1996 a Curții Constituționale este nul, nefiind motivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 21 mai 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că durata arestării dispusă de instanță în cursul judecății poate depăși 30 de zile fără a fi necesară prelungirea, în condițiile art. 23 din Constituție.

Împotriva acestei decizii, la data de 14 februarie 1996, Constantinescu Gheorghe a declarat recurs, fără însă a-l motiva.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, raportul judecătorului-raportor, prevederile legale ce fac obiectul excepției raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În conformitate cu art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recursul este nul, dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2, potrivit căruia „motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbaterea părților“.

În cauză, recursul este nemotivat și deci sunt aplicabile prevederile art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care sancționează cu nulitatea recursului neîndeplinirea acestei obligații de către partea care l-a formulat.

Examinând din oficiu decizia atacată, se constată că nu sunt motive de ordine publică care să justifice admiterea recursului și modificarea deciziei.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26*)

din 7 martie 1996

Lucian Stângu — președinte
 Ioan Deleanu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Ioan Griga — procuror
 Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a art. 6 din Legea nr. 42/1992 și a art. 6 din Legea nr. 12/1994, invocată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia în Dosarul nr. 6.235/1994 al Judecătoriei Alba Iulia.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 februarie 1996, în absența părților și în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 20 februarie 1996, apoi pentru 27 februarie 1996 și în cele din urmă pentru 7 martie 1996, când a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 1994, pronunțată în Dosarul nr. 6.235/1994, Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 12/1994, ridicată de reprezentantul parchetului.

Prin motivele depuse la dosar, Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia precizează că excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 6 din Legea nr. 42/1992 și pe cele ale art. 6 din Legea nr. 12/1994, prin care se introduc modificări ale cuantumului unor amenzi penale, pe calea unor legi ordinare, iar nu a unora organice, astfel cum prevede art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție.

La cererea Curții Constituționale, Judecătoria Alba Iulia a completat Încheierea din 31 octombrie 1994, exprimându-și punctul de vedere în sensul că excepția este întemeiată, pentru că, într-adevăr, modificarea pedepselor penale s-a făcut printr-o lege ordinară, și nu printr-una organică.

Pentru soluționarea cauzei s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Senatului se afirmă că în textele atacate sunt stabilite amenzi contravenționale, iar nu penale, care, în mod corect, au fost modificate prin lege ordinară.

Punctul de vedere al Secretariatului General al Guvernului este mai nuanțat. Se susține că Legea nr. 42/1992 și Legea nr. 12/1994 au ca obiect aprobarea volumului de masă lemnoasă ce se va recolta și conțin doar câte un articol prin care se actualizează limitele amenzilor penale prevăzute în Legea nr. 26/1976 și în Legea nr. 2/1987. Se mai afirmă că aceste legi nu reglementează fapte noi care să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni, ci fac referire la fapte care au fost incriminate prin legile anterioare.

Ele nu stabilesc nici pedepse noi, iar regimul de executare a pedepselor nu a suferit nici o modificare.

Camera Deputaților nu și-a comunicat punctul de vedere.

CURTEA,

examinând actele dosarului, încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, concordanța dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 42/1992 și ale art. 6 din Legea nr. 12/1994 cu Constituția, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține:

Analizând textele în discuție, se poate constata că atât Legea nr. 26/1976 prin capitolul VI, cât și Legea nr. 2/1987 prin capitolul VII, stabilesc fapte care constituie infracțiuni și fapte ce sunt contravenții.

Astfel, art. 32 din Legea nr. 26/1976 incriminează un număr de patru fapte care constituie infracțiuni și trei forme agravante pentru acestea. De asemenea, Legea nr. 2/1987, prin art. 29, 30, 31, 32 și 33, stabilește fapte ce constituie infracțiuni, unele dintre ele prezentând și forma agravantă.

Desigur, în ambele legi sunt stabilite și contravenții, dar acestea nu sunt în discuție.

Prin art. 6 din Legea nr. 42 din 28 aprilie 1992 limitele maxime și minime ale amenzilor prevăzute de textele citate se majorează de 10 ori.

Ulterior, prin art. 6 din Legea nr. 12 din 7 martie 1994, limitele se majorează de 50 de ori.

Potrivit art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se stabilesc pe cale de lege organică.

Prin textele în discuție s-au stabilit, în esență, noi pedepse, majorate, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 26/1976 și de Legea nr. 2/1987.

Pe de altă parte, potrivit mențiunilor cuprinse în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 30 aprilie 1992, pag. 2, și în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, pag. 7, atât Legea nr. 42/1992, cât și Legea nr. 12/1994, au fost adoptate de Camera Deputaților și de Senat „cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României”, ca legi ordinare.

Cu toate acestea, examinând procedura de vot prevăzută în Hotărârea Senatului nr. 13 din 26 iunie 1990 privind Regulamentul Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 bis din 28 iunie 1990, în Hotărârea Senatului nr. 16 din 30 iunie 1993 privind Regulamentul Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 27 iulie 1993, în Hotărârea Adunării Deputaților nr. 12 din 27 iunie 1990 privind Regulamentul Adunării Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 28 iunie 1990, și în Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994 pentru aprobarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994, în vigoare la data adoptării Legii nr. 42/1992 și a Legii nr. 12/1994, precum și numărul de voturi cu care au fost adoptate, în Senat și în Camera Deputaților, fiecare dintre aceste legi, în parte, așa cum rezultă din stenogramele ședințelor celor două Camere, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 17 aprilie 1992, Monitorul Oficial al României,

*) Definitivă prin nerecurare.

Partea a II-a, nr. 58 din 22 aprilie 1992, Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 33 din 22 februarie 1994 și în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 32 din 22 februarie 1994, se constată că Legea nr. 42/1992 și Legea nr. 12/1994 au fost adoptate ca legi organice.

Astfel, în ceea ce privește Legea nr. 42/1992, în ședințele din 16 aprilie 1992, respectiv 21 aprilie 1992, în Senat, din numărul total de 119 senatori, au votat „pentru” 71 de senatori, iar în Camera Deputaților, din numărul total al acestora, 378 au votat pentru adoptarea legii, 238 (jumătate plus unu), ceea ce reprezintă majoritatea prevăzută de art. 74 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, Legea nr. 12/1994, în ședințele din 21 februarie 1994, în Senat, a primit votul a 114 senatori din totalul de 143 de senatori, iar în Camera Deputaților, au votat pentru adoptarea legii 273 de deputați din totalul de 341, fapt ce conduce la concluzia că Parlamentul a

avut în vedere respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituție, pentru adoptarea legilor organice.

În consecință, rezultă că Legea nr. 42/1992 și Legea nr. 12/1994, care modifică cuantumul amenzilor penale stabilite pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 26/1976 și de Legea nr. 2/1987, sunt legi organice, adoptate în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție, iar precizările din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 30 aprilie 1992 și din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, potrivit cărora acestea ar fi legi ordinare, nu sunt decât erori materiale.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate invocată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia apare ca nefundată, urmând a fi respinsă.

De altfel, Ministerul Public, pentru aceleași motive, a pus concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate în ședința din 15 februarie 1996.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 42/1992 și ale art. 6 din Legea nr. 12/1994, invocată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia în Dosarul nr. 6.235/1994 al Judecătoriai Alba Iulia.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 7 martie 1996.

PREȘEDINTE,
dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37*) din 3 aprilie 1996

Victor Dan Zlătescu — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, invocată de Societatea Comercială „Poiana Brașov” — S.A. din Poiana Brașov, județul Brașov, în Dosarul nr. 574/C/R/1994 al Curții de Apel Brașov.

La apelul nominal părțile au fost lipsă.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în esență, pe motiv că interpretarea dată prin sesizare pre-

vederilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 este în afara textelor Constituției.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține:

Prin Încheierea din 9 februarie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 574/C/R/1994, Curtea de Apel Brașov a trimis Curții Constituționale, spre soluționare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Poiana Brașov” — S.A. din Poiana Brașov, județul Brașov, pârâtă-recurentă într-un litigiu privind revendicarea unui imobil.

În susținerea neconstituționalității art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 sunt invocate prevederile art. 135 alin. (2) și (3) din Constituție care statuează că proprietatea este

*) Definitivă prin nerecurare.

publică sau privată, respectiv că proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

Argumentele aduse în sprijinul criticii textului de lege a cărui neconstituționalitate se invocă sunt următoarele:

1. Textul nu explică natura juridică a proprietății bunurilor din punctul de vedere al art. 135 alin. (2) și (3) din Constituție, referirea fiind făcută la „acele bunuri dobândite cu alt titlu”.

2. Pe cale de excludere, aceste bunuri nu fac parte din proprietatea societăților comerciale, iar din text nu rezultă cine ar fi proprietarul lor.

3. Se dă posibilitatea interpretării naturii dreptului, cu consecințe grave în apărarea proprietății, între care nepuțința de a se stabili dacă bunurile dobândite cu alt titlu pot fi supuse regimului privatizării.

4. Dacă între aceste bunuri ar figura și cele naționalizate, aflate deja în patrimoniul Societății Comerciale „Poiana Brașov” — S.A., s-ar realiza o diminuare a acestuia, contrar dispozițiilor aceluiași articol 135 din Constituție.

5. Textul art. 20 alin. 2 ar fi constituțional doar dacă s-ar fi prevăzut și pentru bunurile respective că reparațiile pentru daunele suferite în trecutul regim totalitar se vor reglementa prin lege.

Toate criticile de mai sus au ca factor comun două aserțiuni:

a) formularea cuprinsă în art. 20 alin. 2 este neconstituțională, fiind inexplicită și prin consecințele pe care le-ar provoca ipoteticele sale interpretări, și

b) considerarea imobilului în litigiu ca intrat în proprietatea Societății Comerciale „Poiana Brașov” — S.A. în urma naționalizării lui fără drept nu are nici o relevanță pentru petentă, iar îndreptarea erorii s-ar fi putut realiza numai dacă textul criticat ar fi fost redactat la fel ca art. 77 din Legea nr. 58/1991 sau ca art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. A răspuns numai acesta din urmă, în sensul că, în lumina dispozițiilor art. 35 alin. (5) din Constituție, excepția este lipsită de temeii.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere exprimat în cauză, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale este o lege anterioară Constituției.

În legătură cu acest fapt, practica constantă a Curții a stabilit că, dacă instanța judecătorească nu constată abrogarea în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, înseamnă că dispoziția legală anterioară acesteia este con-

siderată valabilă și există interesul de a declanșa controlul de constituționalitate. Curtea Constituțională este obligată ca, în virtutea dreptului constituțional al cetățenilor de a invoca neconstituționalitatea unui text legal, pe care instanța înțelege să îl aplice, să se pronunțe asupra excepției.

Analizând criticile aduse prevederilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 și raportându-le la textele constituționale, rezultă că excepția nu poate fi reținută.

Este adevărat că aceste prevederi legale reglementează două componente distincte ale patrimoniului societăților comerciale: bunuri aflate în proprietate și bunuri dobândite cu alt titlu. Dacă interpretarea acestei ultime părți a textului ar putea conduce la concluzii neconforme cu Constituția, aceasta este o problemă ce nu intră în câmpul de acțiune al contenciosului constituțional. Potrivit Constituției și legii sale de organizare și funcționare, Curtea Constituțională rezolvă litigii relative la neconstituționalitatea legilor, nicidecum la posibilele lor interpretări de către instanțele judecătorești.

Cât despre faptul că textul nu ar lămuri cine este totuși proprietarul bunurilor din această categorie, este de relevat că însăși Constituția prevede modalități de dobândire a unor bunuri pe alte căi decât intrarea lor în proprietate. Este cazul, așa cum prevede art. 135 alin. (5), de posibilitatea concesiunii sau închirierii bunurilor proprietate publică. Deci chiar legea fundamentală îndreptățește statul ca, în condițiile legii, să poată încredința bunuri aflate în proprietate publică pe alte căi decât atribuirea lor în proprietate.

În consecință, sintagma „cu excepția bunurilor dobândite cu alt titlu” are acoperire constituțională, iar posibilele interpretări de care se plânge Societatea Comercială „Poiana Brașov” — S.A. nu sunt de natură a atrage neconstituționalitatea textului. Dacă imobilul în litigiu a intrat, prin naționalizare, în proprietatea petentei, problema nu se mai pune, pentru că el face parte din patrimoniul acesteia, în această situație juridică (proprietate), și atunci nu mai operează în cauză partea finală a textului criticat ca pretins neconstituțional.

În ce privește critica referitoare la nereglementarea în Legea nr. 15/1990 a problemei reparațiilor pentru bunurile preluate de stat în mod abuziv, este de reținut că acest aspect a fost prevăzut de art. 77 din Legea nr. 58/1991 și de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, texte citate și de autoarea excepției. Sistematizarea unei dispoziții legale într-un act normativ sau în altul constituie o problemă de tehnică legislativă nu de constituționalitate. De aceea motivul de neconstituționalitate invocat nu este justificat, mai ales că el reprezintă o neconstituționalitate prin omisiune care, așa cum în mod constant s-a reținut în practica jurisdicțională a Curții, excede limitele atribuțiilor conferite acesteia prin art. 144 din Constituție.

Față de toate aceste considerente, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, invocată de Societatea Comercială „Poiana Brașov” — S.A. din Poiana Brașov, județul Brașov, în Dosarul nr. 574/C/R/1994 al Curții de Apel Brașov.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 3 aprilie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,

Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 51*)

din 30 aprilie 1996

Victor Dan Zlătescu — președinte
Ioan Deleanu — judecător
Antonie Iorgovan — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Tribunalul Gorj, Secția civilă, prin Încheierea din 10 iulie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 2.315/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 5 din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 29 iunie 1993, invocată de apelantul Dobrotă Dumitru.

Întrucât încheierea respectivă nu îndeplinea cerințele prevăzute de art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, necuprinzând opinia instanței cu privire la excepție, actul de sesizare a fost restituit în vederea completării, fixându-se termenul de 29 septembrie 1995 pentru restituirea lui. Deși s-au făcut numeroase reveniri, încheierea împreună cu dosarul au fost restituite Curții Constituționale numai la data de 19 aprilie 1996.

În opinia exprimată, instanța consideră că „toate sursele de venit, conform Constituției, trebuie impozitate potrivit legilor în vigoare, iar hotărârile sindicatelor și cele din contractul colectiv de muncă sunt contrare Constituției, întrucât prin acestea se consfințesc drepturi care nu trebuie impozitate, ceea ce este contrar Constituției“.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate sub aspectul constituționalității raportate la prevederile Constituției, precum și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Judecătoria Târgu Jiu, prin Sentința civilă nr. 1.365 din 16 februarie 1995, a respins contestația formulată de Dobrotă Dumitru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 114 din 5 decembrie 1994 prin care conducerea Grupului de ateliere petrol Târgu Jiu i-a imputat suma de 36.438 lei, reprezentând impozitul asupra ajutorului de Paști și ajutorului de vestimentație, primite în anul 1993.

Împotriva acestei sentințe Dobrotă Dumitru a declarat apel prin care solicită, în final „înaintarea dosarului la Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității art. 2 și 5 din Legea nr. 32/1991“, precizând că „motivele neconstituționalității vor fi depuse ulterior“.

Se constată că la data soluționării litigiului în fața Curții Constituționale este în vigoare Legea nr. 32/1991 în forma modificată și republicată în temeiul art. II din Ordonanța Guvernului nr. 17 din 4 august 1995 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 26 ianuarie 1996. Întrucât prin republicare s-a dat o nouă numerotare articolelor, rezultă că excepția de neconstituționalitate privește art. 2 și 6 din legea sus-menționată asupra căroră Curtea urmează a se pronunța.

Din examinarea motivelor formulate în susținerea excepției, se reține că acestea nu vizează neconstituționalitatea prevederilor criticate, ci interpretarea acestora în sensul că ajutoarele primite nu sunt supuse impozitării. Mai mult, autorul excepției de neconstituționalitate susține că „aceste ajutoare au caracter de protecție socială și au fost acordate în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1) și ale art. 134 alin. (2) din Constituția României“. Or, excepția de neconstituționalitate presupune, prin definiție, o situație conflictuală între o normă legală și o normă constituțională, ceea ce nu este cazul în speța de față. De menționat că interpretarea textelor criticate sub aspectul constituționalității face chiar obiectul litigiului, iar Curtea Constituțională nu se poate substitui instanței competente cu soluționarea acestuia. De principiu, nu intră în atribuțiile Curții Constituționale cenzurarea interpretării date de către instanțele judecătorești unei dispoziții legale, controlul realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege. O asemenea ingerință a Curții în activitatea de judecată ar fi neconstituțională, întrucât este contrară prevederilor art. 125 din Constituție, potrivit căroră justiția se înfăptuiește de Curtea Supremă de Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. În conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea se pronunță asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe, dar nu și asupra interpretării date de instanța judecătorească, interpretare care reprezintă un act de aplicare a legii, de competență exclusivă a acesteia. Așa fiind, se constată că excepția este vădit nefondată și urmează a fi respinsă. De altfel, această soluție se impune, fiind constant consacrată în practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din deciziile nr. 51/1993, nr. 64, nr. 73 și nr. 123/1994, precum și nr. 58/1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, nr. 177 din 12 iulie 1994, nr. 14 din 25 ianuarie 1995 și nr. 267 din 17 noiembrie 1995.

*) Definitivă prin nerecurare.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 32/1991, în forma modificată și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 26 ianuarie 1996, invocată de apelantul Dobrotă Dumitru în Dosarul nr. 2.315/1995 al Tribunalului Gorj, Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 30 aprilie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.